

RAPPORT C 1991:20

SHK-ärende SE-UEN 47/90

Rapporten avsänd till luftfartsverket 1991-03-27

Luftfartyg typ	PIK-16C Vasama
Typ av flygning	Segelflygtävling
Tid	1990-07-01 kl 1505
Plats	Kusmark, AC län (pos 6452N 2050E)
Väder	Vind sydostlig/5-6 knop, sikt > 10 km, molnfritt
Antal ombord	Besättning: 1 Passagerare: 0
Personskador	Inga
Skador på luftfartyget	Betydande
Övriga skador	Inga
Förarens ålder, certifikat	54 år, S
Förarens totala flygtid	Ca 600 timmar, varav på typen 40 timmar

Händelsen har utretts av Statens haverikommission (SHK; Hans Gullberg, ordförande, Nils Benker, utredningschef, Claes Jernow, sakkunnig). SHK har biträtts av KSAK genom Carl Olsson. Utredningen har följts av luftfartsverket genom Klas-Göran Bask.

Händelseförlopp

Under en segelflygtävling utelandade föraren med segelflygplanet SE-UEN på en åker som är 350 m lång och 57 m bred. Vid tillfället var åkern bevuxen med ca 50 cm högt ensilage. En ca 8 m bred slagen remsa bildade en rektangulär fyrkant kring åkern. Intilliggande åker var bevuxen med en tät, meterhög gröda.

I samband med sättningen tog höger vingpets i grödan på den intilliggande åkern. Under den snabba groundloop, som följde omedelbart därpå, bröts bl a segelflygplanets bakkropp av.

Föraren har uppgivit att han antog att den slagna remsan skulle ge tillräckligt utrymme för segelflygplanets spännvidd, som är 15 m.

SHK:s utlåtande

Haveriet berodde på att föraren felbedömde såväl den stående grödans höjd som den slagna åkerytans bredd.

Erfarenheter från utelandningar på platser liknande den aktuella visar att det kan vara svårt att från luften rätt bedöma stående grödas höjd och slagna remsors bredd mellan stående gröda. I efterhand kan konstateras att det hade varit lämpligare att landa på den oslagna delen av åkern.